

11
МАРКОВИ КУЛИ

Буйни Вардаръ се провира
Между стръмни теснини, —
Съ ревъ ре пени, и скалите
Лиже съ гладни си вълни.

Меф А надъ теснените горе,
Се чернеатъ срутини,
Сякашъ тъмнирици теще
Отъ дълбоки старини.

Туй еж Марковите Кули, —
На минала слава знакъ,
Тамъ живялъ е Крали-Марко,
Надъ юнаците юнакъ.

Отпоръ въ сила безъ знае,
Охолно живеялъ еж,
Съ първо любе Ангелина,
Съ Шарко вихрогонъ.

Съ варна коня, грозний Марко
Денемъ впушалъ се въ бой;
Въ късна нощъ при първо любе
Се прибиралъ на покой.

12 Ангелина руйно вино
Лела въ сребърень кърчагъ,
И забравялъ грижи — въ нея
Вгледанъ стариятъ юнакъ...

— Махвай се, о блянъ омразнакъ,
Блянъ за стари славни дни...
Пустошъ въ тези места живее,
Вухалъ — въ тези съсицини!

Само Вардаръ пакъ беснее,
Както и въ онези дни
И скалите непрестанни
Лиже съ гладни си вълни.

